

LEGENDA

ES = ex-man Trudi

BB = Psycholoog – Behandelaar van ES

GT = Jeugdzorgwerker - Aangewezen 1^e gezinsvoogd vanuit JBB voor gezin Trudi en ES

GS = Gebiedsmanager

N = Oudste dochter TV en ES

M = Zoon Trudi en ES

MF = Jongste dochter TV en ES

LO = Een vriend van Trudi

TV = Trudi

MB = Advocaat ES

TM = Huisarts

Klachtencommissie Jeugdbescherming Brabant

Postbus 339

5000 AH TILBURG

Waalwijk, 27 januari 2017

Geachte klachtencommissie,

Hierbij dien ik een klacht in tegen het functioneren van Bureau Jeugdzorg als "jeugd-beschermende" organisatie, omdat zij in tegenstelling tot het beschermen van mijn kinderen hen juist verder in onveiligheid bracht en er dus van jeugdbescherming zeer zeker geen sprake is geweest; integendeel.

Alsmede tegen het handelen en de nalatigheid van de aan mijn kinderen in maart 2016 toegewezen voogd, heer GI

Ik dien een officiële klacht in. Deze klacht gaat over: ; het handelen buiten bevoegdheid/deskundigheid, het niet waarborgen veilige leefomgeving voor de kinderen, het toestaan van het overschrijden van de kaders door de vader, althans het nalaten van optreden daartegen en een gebrek aan communicatie.

De aanleiding van mijn klacht is dat Bureau Jeugdzorg c.q. de voogd de veiligheid en de belangen van mijn kinderen en mij in ernstige mate schaden en hun welzijn daarmee benadelen. Daardoor heb ik geen vertrouwen meer in Bureau Jeugdzorg. Er is door BJZ nooit een behandelplan opgesteld. Nadat ik eerder zonder resultaat richting de voogd mijn ongenoegen heb geuit over het gebrek aan toezicht, begeleiding en regievoering, heeft op 9 december 2016 op initiatief van LO, vertrouwenspersoon uit mijn netwerk een bemiddelingsgesprek plaatsgevonden met de voogd en zijn leidinggevende, de heer GS. Dit gesprek heeft helaas geen resultaat opgeleverd. Ook de daar gemaakte afspraken worden door de voogd genegeerd.

In deze brief beperk ik mij tot de klacht. Ter toelichting voeg ik een aantal bijlagen toe. Hierin geef ik ook een overzicht over (het gebrek aan) de begeleiding van BJZ..

Handelen buiten deskundigheid/in strijd met het belang van mijn kinderen

Ik beperk mijn klacht op dit onderdeel tot twee wezenlijke onderdelen.

- a. Geen actie/overrulen verwijzing huisarts naar Pontifix voor diagnostiek ten behoeve van vervolgbehandeling van mijn kinderen N en MF.

Door de huisarts dr. IM is –met medeweten en aanvankelijk volledige instemming van de voogd- verwijzing gegeven voor diagnostiek bij Pontifix voor N, M en ME. Dit instituut sinds 2009 bekend met ons gezin, vanwege de hulp en behandeling van N. Deze diagnostiek is ten behoeve van het kunnen bepalen van vervolgbehandeling. Vader heeft de toestemmingsverklaring op 4 april 2016, kort na de uithuisplaatsing wel voor M getekend, maar weigerde later deze verklaring voor N en ME te tekenen. Zoals hierboven aangegeven, gaf de voogd aan achter dit onderzoek te staan, stimuleerde dit zelfs en gaf in een app op 1 juni 2016 aan dat –indien financiering problematisch zou worden, BJZ hier mogelijkheden voor heeft.

Vervolgens is aan de voogd is gevraagd toestemming voor diagnostiek aan de vader te vragen, hetgeen door vader is geweigerd. De voogd heeft verzuimd vader een aanwijzing voor toestemming te geven. Eerst nadat mijn huidige advocaat in november 2016 de vraag stelde waarom de voogd hier geen verdere actie op had ondernomen, antwoordde de voogd dat hij dit niet nodig achtte omdat hij –met vader- ineens van mening was dat begeleiding van moeder en de kinderen noodzakelijker is dan onderzoek (zie bijlage). Overigens heeft M dankzij de diagnostiek van Pontifix recent wel de beschikking gekregen over de juiste behandeling (o.m. dankzij een dyslexieverklaring).

De voogd beschikt niet over de deskundigheid om een verwijzing van de huisarts te overrulen, laat staan daar een eigen invulling aan te geven. Zonder hier overigens zelf een vervolg aan te geven, er is immers nooit een behandelplan opgesteld door BJZ.

- b. Tijdens het gesprek op 9 december duidelijk is geworden dat van Jeugdzorg geen actie te verwachten viel om vervangende toestemming te verkrijgen voor diagnostiek en behandeling van mijn kinderen. Daarop heb ik op advies van BJZ en in overleg met mijn een juridische procedure gestart. Mijn advocaat heeft de toenmalige raadvrouw van de vader gesommeerd alsnog deze toestemming te verlenen. Vader weigert dit nog steeds, onder motivatie dat de voogd hem hier nooit om verzocht heeft. Ik heb de voogd hierover geïnformeerd. Hij heeft daarop de toenmalige advocaat van de vader aangeschreven en gesteld dat hij dit wel heeft gedaan, maar dat hij 'met vader begeleiding van mij en de kinderen belangrijker vindt dan onderzoek'.

Hij handelt hiermee in strijd met het belang van mijn kinderen. Hij frustrereert hierdoor de gerechtelijke stappen (daar waar de voogd zelf in zeer ernstige mate nalatig is gebleken). Bovendien gaat de voogd volledig voorbij aan het belang van de veiligheid van mij en mijn kinderen. Ik kan niet anders concluderen dat de voogd met deze actie enkel zijn eigen straatje schoonveegt. Overigens heeft deze advocaat zich op 30 januari 2017 –evenals haar voorgangster- inmiddels teruggetrokken, omdat zij willens en wetens uiterst relevante informatie aan de rechtbank hebben achtergehouden en –in strijd met de gedragsregels voor de advocatuur- gebruik hebben gemaakt van informatie die ik hen vertrouwelijk heb verstrekt.

Als de voogd vervolgens in zijn mail van 19 januari 2017 stelt dat ik mij uitgebreid moet laten onderzoeken, gaat hij aan iedere werkelijkheid voorbij! Op een eerdere verwijzing van BJZ is door het DOK verbaasd gereageerd. Ik zou hoogstens nevencliënt zijn, in de ondersteuning van de behandeling van vader. Medio april 2016 is door deskundigen vastgesteld en aan de voogd gemeld dat –buiten de traumatische toestand waarin ik toen verkeerde en nog steeds verkeer- er geen aanleiding is voor psychologisch onderzoek. Daarnaast heb ik in het afgelopen jaar –zonder enige inmenging, laat staan ondersteuning van de voogd- op alle mogelijke manieren hulp gezocht in het kader van traumaverwerking.

Enkel het bovenstaande is reeds voldoende om geen vertrouwen meer te hebben in BJZ. Buiten deze klacht onderzoek ik momenteel of andere stappen genomen kunnen worden tegen dit in mijn ogen laakbaar handelen.

Niet waarborgen veilige leefomgeving voor mij en de kinderen

Na de OTS, uitgesproken in november 2015 is er één gesprek geweest met een eerder aangewezen voogd, die vervolgens met zwangerschapsverlof ging. Medio maart 2016 is de heer GI aangewezen, een week later volgde na een geweldsescalatie door vader, een gedwongen uithuisplaatsing van mij en de kinderen.

Na uithuisplaatsing van mij en mijn kinderen op 24 maart 2016, is mede op advies van prof dr. Van der Vlugt van Pontifix (die bekend is met de gezinssituatie sinds 2009), bij vonnis d.d. 25 april 2016 bepaald dat onder de navolgende voorwaarden de kinderen weer in huis geplaatst worden, waarbij de verantwoordelijkheid voor de zorg is aan mij toegewezen.

1. Er zou een familienetwerkberaad komen (wat twee voor twaalf door vader en zijn ouders werd gecancelled. Er volgde geen nieuw overleg, zodat vader ongehinderd verder kon gaan met het negeren van veiligheidsafspraken, frustreren van het opvoeden van de kinderen, het ondermijnen van mijn gezag). BJZ heeft hier niet op doorgepakt, Hoewel de voogd aangaf een nieuwe datum
2. Vader mag zich niet in de woning of in de directe omgeving begeven. Deze voorwaarde is diverse keren overtreden; onder andere op 8 april, 24 juli (waarbij vader door manipulatie van M de woning is binnengedrongen en spullen heeft weggenomen); tijdens diverse overdrachtmomenten van de kinderen (met, dan wel zonder schoonouders), het onaangekondigd brengen van spullen (o.a. kleding van de kinderen onder de carport neerzetten). Hier wordt door de voogd niet tegen opgetreden, ondanks meldingen van mij richting de voogd, ondersteund door meldingen bij Veilig Thuis en de politie.
3. Vader mag geen ongebeleide omgang met de kinderen hebben; tijdens de omgangsregeling dienen de kinderen bij opa en oma te verblijven, dan wel een door mij en de voogd geaccepteerde derde persoon, die zorgdraagt voor begeleiding. Deze voorwaarde wordt met voeten getreden. Op meldingen hiervan stelt de voogd dat hij 'moeilijk in de bosjes kan liggen om te controleren'; nagelaten wordt om controlemechanismen in te bouwen.
4. Vader dient zich onder behandeling te stellen, gericht op het aanleren van verantwoordelijkheid voor zijn eigen gedrag en voor zijn omgeving (kinderen). Hij heeft zich op aanwijzing van BJZ aangemeld bij het DOK, maar heeft deze behandeling voortijdig beëindigd. Evenzeer stelt hij met behulp van een collega-hockeycoach, tevens psychologe dat er geen sprake is van problematiek. BJZ, c.q. de voogd, slikt dit voor zoete koek en onderneemt geen stappen om vast te stellen of er van een succesvolle behandeling sprake is geweest.

Meldingen van onverantwoord gedrag door vader jegens de kinderen zijn door de voogd genegeerd. Enkele voorbeelden: het geven van een gewelddadige game voor volwassenen aan M, het chanteren van N (die geen contact meer wil met vader) met een i-phone. Het laatste, meest schokkende voorbeeld is wel het plaatsen van een mailaccount op de i-phone van M (11 jaar), waardoor hij onbeperkt kan gamen. Op hetzelfde adres ontvangt vader sexaanbiedingen via allerlei sites, die door M gelezen kunnen worden.

Bekend is dat de vader lijdt aan bipolaire stoornissen (borderline gecombineerd met een ernstig narcistische stoornis). Dit blijkt uit een psyche-diagnostische onderzoek, afgenomen in april 2013 door prof. Zwartjes van Tilburg Mentaal. Kenmerken van narcisme zijn o.a.: geen verantwoordelijkheid nemen voor het eigen gedrag, geen empathisch vermogen, grootheidswaanzin, theatraal gerag, geloven in de eigen leugens en de schuld van het eigen falen (overtuigend) bij de ander neerleggen. De vader heeft mij de uitslag van het PO vrijwillig beschikbaar gesteld. Dit PO is sinds 2015 bekend bij BJZ. Tijdens het gesprek op 9 december 2016 is mij pas duidelijk gemaakt dat BJZ dit onderzoek om 'formeel-juridische' redenen niet zonder toestemming van de vader mag gebruiken. Dat accepteer ik. Echter in de voorgaande periode stonden alle signalen al op rood. Ook de huisarts heeft dit in 2015 reeds gemeld aan de Raad voor de Kinderbescherming. De voogd gaat hier volledig aan voorbij, waardoor hij de veiligheid van mijn kinderen benadeelt.

Gebrek aan communicatie

Op vragen van mij of vanuit mijn netwerk wordt niet gereageerd. De voogd luistert niet, maar stelt alleen maar. Zelfs wanneer Veilig Thuis via mij verzoekt aan de voogd om contacten te leggen (vanuit zijn formele verantwoordelijkheid), wordt hier niet op gereageerd. Er is weliswaar een enorme hoeveelheid mail- en appwisseling. Maar er wordt niets gesteld. Er worden geen antwoorden gegeven op mijn vragen. De standaardzin, die telkens terugkomt luidt: Daar kom ik nog uitgebreid op terug. In de meeste gevallen zonder er ooit nog iets over te horen.

Zonder goed overleg en zonder doelstelling is eind september De Gezinsmanager ingezet. Hoewel ik niet twijfel aan de intenties en professionaliteit, sluit deze ondersteuning niet aan op de hulpvraag voor mij en de kinderen. Dat heb ik de voogd ook nadrukkelijk laten weten. Daardoor lijkt het alsof ik

ondersteuning tegenwerk. Ik heb daarom gevraagd om eerst een gesprek met mij –en eventueel vertrouwenspersonen- om vanuit mijn hulpvraag ondersteuning en begeleiding te bieden. Die toezegging is tijdens het bemiddelingsgesprek op 9 december 2016 gedaan.

Het niet nakomen van deze afspraak acht ik laakbaar, zeker omdat de voogd zijn eenzijdig handelen continueert. Uit de mail van 19 januari blijkt dat –wederom zonder enig overleg met mij- afspraken worden gemaakt met Kompaan en De Bocht, om de communicatie tussen mij en vader te verhelderen en te verbeteren. Terwijl uit het dossier overduidelijk blijkt dat iedere interventie van Kompaan en De Bocht in de afgelopen vier jaar tot niets heeft geleid, behalve nog meer ellende voor mij en de kinderen.

Tot slot

De vertrouwenspersonen uit mijn netwerk hebben al in een veel eerder stadium aangedrongen op stappen tegen de voogd. Door mijn afhankelijkheid vanwege de OTS en mijn angst om mijn kinderen te verliezen heb ik hier –wellicht- te lang mee gewacht. Ook had ik de verwachting dat het bemiddelingsgesprek op 9 december een verbetering in begeleiding zou opleveren, temeer omdat daar heldere afspraken zijn gemaakt. Nu deze wederom met voeten worden getreden, kan ik niet anders een klacht indienen. Dit omdat ik ook niet meer kan meewerken aan de grillen van de voogd, die mij zonder enige uitleg over doel, worden opgelegd.

De aanmatigende mededeling van de voogd dat 'zowel Dhr. GS als ikzelf zullen hem (en jou) graag de weg wijzen als het gaat evt. 'stappen welke er gezet kunnen worden – buiten jeugdzorg- om nu eens wel wat te bewerkstelligen'. Let wel; en ik blijf dat herhalen, dat dit naar mijn mening om meerdere redenen niets op kan en zal leveren' (bijlage 4), geeft weinig vertrouwen in een serieuze en onafhankelijke behandeling van mijn klacht. Ik hoop dat ik mij daarin vergis.

Omwille van de veiligheid van mijn kinderen en het ontbreken van de noodzakelijke zorg en begeleiding, verzoek ik u dringend om een spoedige behandeling van mijn klacht. Dit, omdat tijdens een recente confrontatie tussen vader en mij, waarin ik probeerde de voetbalschoenen van mijn zoon M terug te krijgen (hetgeen vader weigerde), deze aangaf, dat de kinderen in overleg met de voogd weer onbegeleid bij hem mochten slapen. De echtscheidingsprocedure zit in een cruciale fase, omdat ik met veel moeite zijn leugens kan aantonen. Het terugtrekken van zijn advocaten is een eerste tegenvaller voor hem, waardoor onvoorspelbaar en gevaarlijk gedrag gaat ontstaan. Daardoor vrees ik voor de veiligheid van mijn kinderen en mijzelf. Dit – en andere incidenten hadden voorkomen kunnen worden wanneer BJZ –conform de taakstelling- adequaat had opgetreden.

Hoogachtend,

TV

Bijlagen:

Bijlage 1: Context van de betrokkenheid van Jeugdbescherming bij ons gezin

Bijlage 2: Verslag van het bemiddelingsgesprek dat ik op 9 december 2016 heb gevoerd met de heer Tamo en zijn leidinggevende, de heer GS; Jeugdbescherming heeft hier geen inhoudelijke reactie op gegeven.

Bijlage 3: Mail GI d.d. 19 januari 2017

Bijlage 4: Mailwisseling tussen GI en MB, de advocaat van vader.

Bijlage 5: Mailwisseling van dhr. LO en GI en dhr. GS d.d. 26 januari 2017.

Bijlage 1. Context betrokkenheid bureau Jeugdzorg

In 2013 heb ik contact gezocht met het Steunpunt Huiselijk Geweld Midden-Brabant wegens continue dreiging, psychisch en fysiek geweld jegens mij en mijn kinderen (N, 17 jaar, ADD; M, 11 jaar, ADHD en ME 5 jaar) door mijn man ES.

Sindsdien hebben wij en onze kinderen diverse hulpverleningstrajecten doorlopen, welke telkens door mijn man gefrustreerd werden. Na twee crisisinterventies door Kompaan en Bocht is medio 2015 Bureau Jeugdzorg ingeschakeld. In november 2015 zijn de kinderen onder OTS geplaatst. Vanaf de start zijn er door BJZ fouten gemaakt, dan wel is zonder enige kennis en deskundigheid gehandeld, waardoor ik, maar vooral mijn kinderen ernstig benadeeld zijn in hun veiligheid.

De eerste voogd, c.q. begeleidster die van juni tot september "even snel op onze 'zaak' werd gezet, om vervolgens snel vertrekken naar vluchtelingenwerk omdat zij geen heil meer zag in het ondankbare werk, was TS. Dit volgens eigen zeggen. Maar desondanks op valse aanwijzingen van mijn echtgenoot wie zich suggestief uitliet tegen haar over mijn psyche, mij voorafgaand aan haar vertrek zonder verwijzing en indicatie van de huisarts aanmeldde bij het Dok, waar ik in eerste instantie als nevenpatient van mijn echtgenoot zou komen. TS heeft mij net voor haar vertrek, zonder enige expertise en kennis van feiten, aangemeld bij het DOK. Toen ik bij het DOK een intakegesprek had: "DSMIV???" stond er op de door haar gestelde aanmelding. JS van het DOK, wie mij vroeg wat mijn hulpvraag betrof, waarop ik beantwoordde dat ik juist gemoveerd was door Sikking om hiernaartoe te komen, reageerde uiterst verbouwereerd: "Dit kan niet waar zijn, jij zou nevenpatiënt zijn. Wij zouden jouw man als hoofdpatiënt hebben hier en pas later zou een partner-relatietherapie volgen. Bureau Jeugdzorg kan niet zomaar diagnoses veronderstellen en dan verwij斯卡arten bij de huisarts eisen".

Medewerkster nummer twee was CD(november 2015-januari 2016). Zij werd aangewezen als voogd in het kader van de OTS. Tijdens de zitting op 15 november 2015 bezwoer zij de rechter dat zij persoonlijk haar uiterste best zou gaan doen de beschermende maatregelen te gaan uitvoeren. Dit nadat ik de importantie van een ervaren voogd aangaf, die nu eindelijk voor continuïteit en daarmee veiligheid voor onze kinderen zorgdragen. Zij bleek achteraf gezien hoogzwanger op het moment dat zij aangaf te kunnen instaan voor continuïteit in begeleiding. Terwijl zij toen overduidelijk had kunnen weten dit niet te kunnen bieden. Tijdens het eerste huisbezoek, eind januari 2016 kondigde zij aan met zwangerschapsverlof te gaan.

In maart 2016 is de heer GT toegewezen als voogd. Een week later, op 24 maart 2016, ben ik met mijn kinderen tijdelijk uit huis geplaatst wegens het zoveelste gewelddadige incident door mijn partner. Mede op advies van prof. dr. Van der Vlugt van Pontifix, die reeds bekend is met de gezinssituatie en de problematiek van de kinderen, zijn wij op 5 mei 2016 onder voorwaarden weer in huis geplaatst.

Situatiebeschrijving

In 2013 is bij vader ADHD, alsmede een aan narcisme gelijkende bipolaire stoornis vastgesteld. Het psycho-diagnostische onderzoek d.d. 29 april 2013 is bijgevoegd is (bijlage). Kenmerk daarvan is een enorm sterke stemmingswisseling. Naar de buitenwereld sociaal en innemend (zelfverzekerd, krachtig, overtuigend), maar in huis een tiran (schelden, vernederen, mishandelen). Hier zijn diverse uitgewerkte geluidsbestanden ter ondersteuning beschikbaar). Jeugdzorg mag dit PO zonder toestemming van ES gebruikt mag worden door Jeugdzorg; althans dat stelt Jeugdzorg. Daardoor is het niet mogelijk om dit te gebruiken in de veiligheidsanalyse, waarop maatregelen getroffen kunnen worden. Daardoor ontbreekt het op dit moment ook aan de juiste ondersteuning van mij en mijn kinderen.

Een narcist kent geen grenzen. Dat blijkt ook uit de oneindig zakelijke avonturen die buiten medeweten van mij zijn aangegaan, het tegen ieder advies aangaan van onaanvaardbare zakelijke risico's (zoals de exploitatie van Mirabelle). En als het mislukt, of als hij er zelf een puinhoop van maakt (is meestal de oorzaak van de mislukking), ligt de schuld bij de ander. Dit heeft jarenlang door kunnen gaan doordat de ouders van Ed de financiële gaten dichten (dat gebeurt ook nu nog), meer uit de vrees dat deze wanpraktijken schadelijk zijn voor hun imago, dan uit zorg voor het gezin en hun kleinkinderen.

Dreiging binnen het gezin is aan de orde van de dag. Mishandeling van N (midden in de winter onder een koude douche zetten, in de sloot achter ons huis gooien); dreigen M te overrijden; onbehoorlijk hard schoppen van M, een strop leggen in het bedje van ME; dreigen met moord en zelfmoord; het mij

onmogelijk maken om te functioneren, door de auto mee te nemen, terwijl ik afspraken heb, of mij vlak voor afspraken alleen met de kinderen achterlaten.

Ed weigert iedere behandeling. Of hij komt niet opdagen, loopt kwaad weg of houdt het na één gesprek voor gezien. Dit is kenmerkend voor een narcist. Hij erkent niet dat hij een probleem heeft, maar legt (naar buiten toe) het probleem bij de ander. Ondertussen neemt hij alle ruimte om verder te gaan: hij kent geen enkel geweten. Niet naar TV toe, maar vooral ook niet naar zijn kinderen toe. Hij ontloopt iedere verantwoordelijkheid. Hij weet dat de kinderen ernstige schade hebben opgelopen, maar het interesseert hem helemaal niets. Hij speelt met de gevoelens van zijn kinderen.

Naar de buitenwereld meet hij zich het beeld van slachtoffer aan. Ook dit ondersteund met valse verklaringen. Zie de bijlage van de 'rapportage' van BB (d.d. 18 september 2016, psychologe en mede coach van het hockeyteam van ES. In de begeleidende mail stelt zij: "hierbij de brief aan de huisarts. Zoals afgesproken staat er niet teveel in. Ik hoop dat het zo goed is". In plaats van aan de huisarts is dit doorgestuurd naar de advocate, die dit in het echtscheidingsdossier heeft gevoegd.

Na de uithuisplaatsing van de kinderen, heeft hij aangekondigd om de opvoeding van de kinderen onmogelijk te maken. Hier zijn diverse bestanden, die dit ondersteunen (bijlage). Tot op heden brengt hij dit ook in de praktijk. Enkele voorbeelden:

- Het overschrijden van de door Jeugdzorg gestelde voorwaarden waar het gaat om de begeleide omgang met de kinderen;
- Het op het laatste moment weigeren om aan een door Jeugdzorg geïnitieerde familienetwerkbijeenkomst; dit met instemming van zijn ouders.
- Het intimideren en chanteren van N en M (diverse bestanden aanwezig
- Het weigeren van het ondergaan van de door Jeugdzorg verlangde behandeling om in de toekomst onbegeleide omgang met de kinderen weer mogelijk te maken.
- Het weigeren van diagnostiek ten behoeve van behandeling van N en ME.
- Het niet communiceren, het zonder mij hierin te betrekken wijzigen van de omgangsregeling, het intimideren van mij en mijn netwerk, etc.

Ongangsregeling

Het is mijn wens om zo snel mogelijk –ook in financiële zin- de zorg voor mijn kinderen te kunnen borgen. Dit wordt belemmerd door de huidige omgangsregeling, waarbij ES op grond van de OTS en aanvullende voorwaarden van Jeugdzorg geen onbegeleide omgang met zijn kinderen mag hebben. Hij dient hiervoor een behandeling te ondergaan bij het DOK, hetgeen hij weigert. Hij heeft dit voortijdig op eigen initiatief geweigerd. Geaccepteerd door de voogd.

Overig

Nu Jeugdzorg aangeeft het PO van ES niet te mogen gebruiken in de veiligheidsanalyse van de kinderen, wordt TV Verstegen ernstig gehinderd in het kunnen bieden van een veilige en rustige omgeving voor haar kinderen. Daarnaast wordt zij ernstig benadeeld in het verwerken van haar eigen trauma's, opgelopen door een jarenlange terreur door ES, die nog dagelijks voortduurt. TV kan niet de ondersteuning en hulp krijgen die zij nodig heeft. Om procedurele redenen wordt dit niet geboden, ondanks dat alle betrokken instanties (Jeugdzorg, Veilig Thuis, maatschappelijk werk, gemeente) op de hoogte zijn van de problematiek.

Juist vanwege het belang van de veiligheid van de kinderen en het kunnen blijven verzorgen onderneem ik juridische stappen om toestemming, dan wel vervangende toestemming wordt gevraagd om dit PO te betrekken in het veiligheidsplan, alsmede om toestemming, c.q. vervangende toestemming te krijgen voor diagnostiek t.b.v. vervolgbehandeling van N en ME.

Bijlage 2 Verslag bemiddelingsgesprek d.d. 9 december 2016

Van: LO

Datum: 11 december 2016 18:41:06 CET

Aan: GS, GI en IV

Onderwerp: Gesprek d.d. 9 december 2016

Geachte heer GS, heer GI,

Nogmaals dank voor het gesprek van vanmiddag. Ik ben blij met de herziene afspraak omtrent de communicatie over de omgangsregeling. IV wacht de brief van de heer GI hierover af. Wij spraken af dat deze brief binnen 10 werkdagen aan mij zou worden verzonden. Ik ga er wel vanuit dat deze brief voor Kerstmis wordt verzonden.

Binnenkort heeft de heer Tamo een inhoudelijk gesprek met IV over een verdieping van haar hulpvraag en het scherp stellen van doelen en resultaten van ondersteuning hierin, zoals van een gezinsmanager.

Ook is mij duidelijk geworden dat u zonder toestemming van Ed geen gebruik mag maken van het psychodiagnostisch onderzoek, zoals bijgesloten, voor de dreigingsanalyses voor de kinderen en mij op basis waarvan beslissingen worden genomen. Ik realiseer mij ook dat het daardoor voor BJZ en andere instanties om juridisch-procedurele redenen niet de ondersteuning te kunnen bieden aan IV die nodig is. U heeft de uitgelegd dat u voor het gebruik van voornoemd onderzoek de toestemming van ES nodig heeft, dan wel een machtiging van de rechter.

Ik hoop dat binnen deze gegevens verbetering optreedt in de ondersteuning van IV.

Graag ontvang ik een bevestiging van u dat het besprokene correct is weergegeven.

Met vriendelijke groet,

Namens IV,

LO

Bijlage 3

Van: GI

Onderwerp: (Gedeeltelijke) Reactie op mail(s) e.d. (ook van Dhr. LQ)

Datum: 19 januari 2017 18:09:22 CET

Aan: TV

Belangrijk: Ik verzoek je met klem en drang (dus: geen dwang) om, net als ik, tijd vrij te maken voor een gesprek in Goirle bij Kompaan en De Bocht (Rillaersebaan 75) op wo 8 feb van 11 tot 12 u. **ó**f op do 9 feb van 13 – 14 u. (Deze keuze laat ik graag aan jou, maar ik moet het wel per –bijna- ommegaande weten als je een voorkeur hebt!). Dit m.b.t. het thema omgang tussen vader en de kinderen: een voor jou ingelaste gelegenheid om je zorgen, wensen e.d. rondom het thema afspraken en contact tussen de kinderen en vader in het algemeen helder kenbaar te maken aan Kompaan en De Bocht). Ik heb Kompaan en De Bocht als zorgaanbieder gevraagd verantwoordelijkheid te dragen in het contactperspectief tussen vader en kinderen, in elk geval de jongste 2 (denk ook aan: opstarten van omgangsbegeleiding n.a.v. mede de –al dan niet ... keer gebroken afgesproken kaders; hoe zullen de huidige afspraken zich in de toekomst verhouden? Wat is daarvoor nodig, wat heb jij daarvoor nodig, wat zijn hierin jouw grenzen e.d. Na een lang voorgesprek over jullie casu hebben we kunnen afspreken dat dit met spoed/urgentie/voorrang kan gaan opstarten.

Beste TV,

Algemeen:

Ook ES kan van mij een uitgebreide mail verwachten, met diverse punten, die jou evengoed aangaan. Deze volgt morgen –als het goed is-. Dat zie je vanzelf, ik geef dat namelijk aan d.m.v. een duidelijk kopje 'Aan beide ouders'.

Hieronder wat ik vast kan zeggen:

Over het contact tussen de kinderen en de vader, de kaders, de omgang:

M.b.t. het thema omgang tussen vader en de kinderen: er is bij deze (zie kadertje hieronder) een voor jou ingelaste gelegenheid om je zorgen, wensen e.d. rondom het thema afspraken en contact tussen de kinderen en vader in het algemeen helder kenbaar te maken. Ik heb Kompaan en De Bocht als zorgaanbieder gevraagd verantwoordelijkheid te gaan nemen in/zorg te gaan dragen m.b.t. het d.m.v. omgangsbegeleiding duidelijk gaan maken van het contactperspectief tussen vader en kinderen, in elk geval de jongste 2 (denk ook aan: hoe/wat om te gaan met onder andere de –al dan niet ... keer gebroken- afgesproken kaders; hoe zullen de huidige afspraken zich in de toekomst verhouden, mét maar ook zonder begeleiding? Wat is daarvoor nodig, wat heeft vader daarvoor nodig, wat hebben de kinderen daarvoor nodig, wat heb jij daarvoor nodig, wat zijn hierin jouw grenzen e.d., hoe moeten wisselmomenten er uit gaan zien etc. etc.).

Na een lang voorgesprek over jullie casu hebben we kunnen afspreken dat dit met spoed/urgentie/voorrang kan gaan opstarten:

!! Belangrijk: Ik verzoek je met klem en drang (dus: geen dwang) om, net als ik, tijd vrij te maken voor een bij Kompaan en De Bocht (Rillaersebaan 75) op wo 8 feb van 11 tot 12 u. óf op do 9 feb van 13 - 14 u. (Deze keuze laat ik graag aan jou, maar ik moet het wel per –bijna- ommegaande weten als je een voorkeur hebt).!!

Uiteraard zal dit niet alles voor je oplossen, of voor je beleving, maar is onderdeel. Gezinsondersteuning, al dan niet aangevuld met persoonlijke, psychische ondersteuning voor jou (die ik je zou gunnen en aanraden) en gesprekken met mij die ook specifiek kunnen gaan over het doornemen van consequenties bij bepaalde gebeurtenissen (positief/negatief) zijn hierin ook onderdeel.

Procedureel/Tevredenheid/Verloop Ondertoezichtstelling e.d. (zie ook verderop bij: 'Aan beide ouders'):

Van GS kan LO (rechtstreeks of via jou) een reactie verwachten –of heeft deze al ontvangen- als het gaat om procesmatige zaken (bijv. n.a.v. de laatste alinea in de mail van 16-01). Zowel GS als ikzelf zullen hem (en jou) graag de weg wijzen als het gaat evt. 'stappen welke er gezet kunnen worden – buiten jeugdzorg- om nu eens wel wat te bewerkstelligen'. Let wel; en ik blijf dat herhalen, dat dit naar mijn mening om meerdere redenen niets op kan en zal leveren, maar daar kom ik later uitgebreid op terug.

Verhaal advocaat v. vader klopt niet en dat laat ik de raadsman in kwestie (afschrift aan ES) ook weten :

- Ik heb wél degelijk contact met ES opgenomen m.b.t. Pontifix; en zodoende ben ik aan de informatie m.b.t. zijn standpunt gekomen, namelijk geen medewerking onderzoek;
- Het ging hier niet om (al dan niet akkoord zijn door vader met al dan niet noodzakelijke) 'behandeling', maar om nader onderzoek. En dáár is vader niet mee akkoord gegaan. Ik heb alle partijen laten weten, en in elk geval hen die mij hierom verzochten, dat ik –net als de vader- 'behandeling' en 'begeleiding' in alle gevallen belangrijker vindt in de ondersteuning van mdr en kinderen, meer conform plannen van aanpak en mijn verantwoordelijkheden en taakstelling, dan nóg meer onderzoek, te meer waar diagnose(s) al gesteld is/zijn. Vdr hoeft dus niet de noodzakelijkheid van mij te vernemen van behandeling en gaat hiertegen niet in verzet. Je weet ook; met de heldere juridische uitleg die ik jou hierbij meermaals gegeven heb, hoe het (dan) zit met de rest;
- Als wij niet om info van Mentaal hebben gevraagd, komt dit uitsluitend voort vanuit de wetenschap dat vdr niet akkoord is. Mijn voorganger had afgesproken DOK; dan verder oké dat vader niet akkoord was met inwinnen info Mentaal en heeft zich hier keurig aan gehouden, met een voor hem 'gunstige' outcome. Als dat NIET zo was geweest en ik van hem toch persé Mentaal info wilde, had ik ook persé alsnog eveneens de invloed van psychol persoonlijkheidsonderzoeken van jou willen hebben. Je weet wat ik hierover eerder heb gezegd, los van de mij welbekende door jou aangegeven financiële/onderliggende ontwikkelingen e.d.). Dus dit blijft zo, tenzij ik met jou alsnog kan afspreken dat JJJ je eveneens uitgebreid laat onderzoeken. De vraag is en blijft op dit moment dan echter wie waarmee wat en wanneer eigenlijk opschiet...

Communicatie/Interactie en werkwijze Gezinsvoogd:

TV, don't blame me, voor wat je –begrijpelijk of niet- als frustrerend ervaart. Ik verzin de wet niet en verander ook jouw/jullie voorgeschiedenis (met elkaar) niet. En dat is, als het er om gaat wat voor mooie kinderen met een hoop vaardigheden en krachten er uit zijn voortgekomen, maar goed ook!

Maak je in die zin dus vooral geen zorgen: ik laat me door niets of niemand dicteren. Ook dat is – in het kader van mijn taakstelling jegens de kinderen- maar goed ook. Maar dat betekent ook – en dat weet je allemaal al wel- dat ik me door niets of niemand laat verleiden de inspector, relatietherapeut, detective, persoonlijk hulpverlener van één of beide ouders etc. etc. te laten zijn of op een bepaalde manier, door HEN of 1 van hen 'laat dicteren' (om in jouw taal te blijven). Je zou me IN DAT GEVAL ZEER TERECHT voor falende taakuitoefening kunnen en mogen betichten! Wat ik wel blijf doen, en consequent ook, is herhalen wat ik denk dat nodig is: een stabiele vader en een stabiele moeder die zich in 1^e instantie blijvend focussen/richten op de kinderen i.p.v. de andere ouder, hun netwerk vooral ten behoeve van de kinderen en ter eigen ondersteuning inzetten en de communicatie jegens elkaar vooral richten op wat de kinderen hierin van hen in gezamenlijkheid moeten mogen en kunnen verwachten.

In de mail die ik – als het goed is morgen- zal nazenden en die vader nagenoeg identiek zal ontvangen ga ik hier qua positionering e.d. nog nader op in!

T.a.v. de gezinsbegeleiding (-manager) voor nu:

Ik hoor nu ineens via omweg en niet via jou dat je een gesprek hebt gehad met R?

Als ik via A aanbied in gesprek te gaan teneinde te bespreken wat nodig is t.b.v. vervolg, (terwijl we samen met jou op dit hulpaanbod uitkwamen etc etc., maar dat is je allemaal helder vanuit mijn kant), dan weiger je dat vooralsnog?!

Van jou heb ik nodig dat jij mij goed informeert en dat hulp/contact een kans krijgt!

Kom ik dus ook nader op terug!

Als het goed is, als 'tweede' werk (na spoed afspraak) morgen...

Met vriendelijke groet,

GI

Bijlage 4: Mailwisseling tussen GI en advocaat vader: Straatje schoonvegen

Van: GI

Onderwerp: Inzake mailwisseling advocaten: Pontifix: onjuist

Datum: 24 januari 2017 17:26:53 CET

Aan: MB

Kopie: OT

Beste advocaat van Dhr ES,

Via (het netwerk van) mevr. IV, scheidend echtgenote van uw cliënt Dhr. ES, ontving ik uw onderstaande mail/informatie.

In het kort wil ik hier op reageren, bij deze:

Uw verhaal klopt niet geheel : Ik heb wél degelijk contact met ES opgenomen m.b.t. Pontifix; en zodoende ben ik aan de informatie m.b.t. zijn standpunt gekomen, namelijk geen medewerking onderzoek;

Het ging hier niet om (al dan niet akkoord zijn door vader met al dan niet noodzakelijke) 'behandeling', maar om nader onderzoek. En dáár is vader niet mee akkoord gegaan. Ik heb alle partijen laten weten, en in elk geval hen die mij hierom verzochten, dat ik –net als de vader- 'behandeling' en 'begeleiding' in alle gevallen belangrijker vindt in de ondersteuning van mdr en kinderen, meer conform plannen van aanpak en mijn verantwoordelijkheden en taakstelling, dan nóg meer onderzoek, te meer waar diagnose(s) al gesteld is/zijn. (waarna het stil is gebleven)

Ik had graag gezien dat u hiervan notitie maakt in uw systeem en cliëntdossier en mij hiervan een bevestiging doet toekomen; waarvoor op voorhand hartelijk dank.

Mail in kwestie:

Tilburg, 12 januari 2017

Inzake : **ES/TV - echtscheiding**

Dossier : **16211/MB/BK**

E-mail :

Uw kenmerk :

Geachte confrère,

In antwoord op uw schrijven van 4 januari 2017 bericht ik u namens cliënt nogmaals dat cliënt tot op heden nog geen noodzaak ziet in een behandeling van de minderjarigen door Pontifix Psychologie te Berkel Enschoot. Zoals al eerder aangegeven heeft Bureau Jeugdzorg hieromtrent nimmer contact met cliënt opgenomen. Indien Bureau Jeugdzorg richting cliënt aangeeft dat deze behandeling door Pontifix Psychologie te Berkel Enschoot noodzakelijk is, zal cliënt hieraan zijn medewerking verlenen. Cliënt wenst dus eerst vanuit Bureau Jeugdzorg de noodzakelijkheid hiertoe te vernemen voordat hij toestemming geeft.

Met betrekking tot het psychologisch onderzoek van Tilburg Mentaal van april 2013 wordt opgemerkt dat cliënt geen toestemming verleent om dit door de hulpverlening, waaronder Bureau Jeugdzorg te laten gebruiken. Cliënt heeft al meerdere keren richting uw cliënte en Bureau Jeugdzorg aangegeven dat dit oude informatie betreft. Om de huidige psychologische toestand van cliënt te kunnen beoordelen zijn recente gegevens nodig. Op verzoek van Bureau Jeugdzorg heeft cliënt zich gewend tot het DOK. De informatie van het DOK is bekend bij Bureau Jeugdzorg. Bureau Jeugdzorg heeft ook nimmer bij cliënt

verzocht om de informatie van het psychologisch onderzoek van Tilburg Mentaal. Derhalve ziet cliënt ook op dit punt geen noodzaak om hiervoor toestemming te verlenen. Uw cliënte geeft ook niet aan wat de grondslag hiervoor is en met welk doel zij deze informatie wenst te gebruiken.

Mocht u toch een kort geding procedure opstarten, dan verzoek ik u mij dit te berichten zodat ik u mijn verhinderdata kan laten toekomen.

Vertrouwende u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd, verblijft,

met vriendelijke groet,

MB

Bijlage 5

Mail d.d. 11 januari 2017

Geachte heer GS,

Ik richt mij toch weer tot u. Ik had de verwachting dat de afspraken die tijdens ons gesprek op 9 december jl. tot een betere begeleiding van mevrouw TV zouden leiden. We zijn nu een maand verder en ik moet helaas constateren dat dit niet het geval is.

Afspraken m.b.t. communicatie

Weliswaar is de brief met herziening van de afspraken m.b.t. de communicatie tussen TV en de vader zoals afgesproken op 23 december verzonden (niet bekend is of deze ook aan de vader is gestuurd), maar er is nog steeds geen duidelijkheid over de invulling van deze afspraken. Ondanks herhaald vragen wordt hier geen antwoord op gegeven. In de tussentijd blijft de communicatie vanuit vader op dezelfde wijze doorgaan.

Overschrijden kaders door vader.

Vader blijft de kaders ongegeneerd overschrijden, al dan niet met medewerking van zijn ouders.

Op 10 december is TV ziek geworden. Zij heeft schoonouders gevraagd om tijdelijk de kinderen op te vangen, hetgeen op 12 december is gebeurd. Reeds de eerste avond hebben de kinderen onbegeleid bij vader overnacht, hetgeen door zijn broer is bevestigd. Hiervan is dezelfde avond melding gemaakt bij Veilig Thuis, die vader uiteindelijk rond 22.00 uur heeft gesproken. Weliswaar is vader daar ook door de voogd op aangesproken, echter iedere controle op naleving ontbreekt. Bij thuiskomst vertelden de kinderen dat ze meestentijds bij vader verbleven. De stellingname van de voogd was dat de kinderen bij grootouders verbleven, zonder dat dit gecontroleerd is.

Ook tijdens de omgang in de kerstvakantie verbleven de kinderen onbegeleid bij vader. Op 2 januari bracht vader de kinderen thuis (nadrukkelijk niet toegestaan). Op meldingen die rechtstreeks worden doorgegeven aan de voogd komt geen antwoord, behalve dan de standaardzin: "daar kom ik op terug". Dezelfde standaardzin wordt overigens bij nagenoeg iedere vraag die TV stelt, gebruikt.

Hulpvraag verduidelijken, dan gerichte inzet, eventueel Gezinsmanager

Op 9 december is afgesproken dat TV in de gelegenheid wordt gesteld om haar hulpvraag te verduidelijken, zodat daarna de inzet en het doel van ondersteunende instanties wordt bepaald, waaronder De Gezinsmanager. Deze afspraak is nog steeds niet gemaakt. Wel nodigt de voogd TV en de gezinsmanager uit voor een 'gesprekje'. Het doel van dit 'gesprekje' is volslagen onduidelijk. Maar het kan niet zo zijn dat dit een invulling is van de eerder gemaakte afspraak.

Kortom, ik merk een schrijnend gebrek aan het voeren van regie door de aangestelde voogd. Ik heb begrepen dat ook de aangestelde gezinsmanager daar haar zorgen over heeft uitgesproken.

Op mijn mail van 11 december, waarin ik op nadrukkelijk verzoek van TV de afspraken weergaf, kreeg ik van de voogd een formele reactie dat er niet naar mij wordt gereageerd. Dat zal allemaal wel kloppen, en dat hoeft ook niet, maar TV zou toch onderhand wel mogen merken dat er verbetering in begeleiding plaatsvindt. Nogmaals, het is mijn bedoeling om TV te ondersteunen. Vandaar deze mail aan u. Ik verzoek u om een reactie.

Met vriendelijke groet,

LO

Van: LO

Verzonden: maandag 16 januari 2017 14:42

Aan: GS, GT

CC: TV

Onderwerp: Graag uw dringende aandacht

Geachte heer Stoop,

Helaas heb ik nog geen reactie gehad op mijn mail van woensdag 11 januari. Toch vraag ik u dringend aandacht voor het onderstaand bericht van de advocaat van Ed Splinter. Deze actie is ingezet omdat u ons op 9 december 2016 meedeelde om formeel-juridische redenen geen gebruik te mogen maken van het PO van ES.

Naar aanleiding daarvan is via de advocaat van TV verzocht om toestemming voor de noodzakelijke behandeling van N en MF door Pontifix, alsmede om gebruik te mogen maken van het PO van ES voor een adequate begeleiding en hulpverlening van moeder en kinderen.

Even voor uw informatie: reeds op 13 juli 2016 heeft prof. Van der Vlugt van Pontifix de voogd dringend verzocht om toestemming van vader te verlangen voor de uiterst noodzakelijke behandeling van N en MF. Hier heeft de voogd **niets** aan ondernomen. Op 17 november 2016 heeft de advocaat van TV Verstegen dringend gevraagd waarom hier nog niets in is ondernomen. Daarop draait de voogd om de hete brij heen en geeft aan dat hij niets kan afdwingen.

Ik vraag mij in gemoede af wat het nut is van een OTS bij een zo falende Jeugdzorg. Iedereen weet van de psychische stoornis van vader en de uitermate ernstige consequenties daarvan voor de veiligheid en het welzijn van moeder en kinderen. Er is meer dan genoeg bekend over het huiselijk geweld, de voortdurende intimidatie en vernedering van moeder en kinderen. En zelfs onder OTS, na een uithuisplaatsing en het opleggen van aanvullende voorwaarden mag dit doorgaan?

Ik verzoek u dringend om eens te stoppen met het verschuilen achter procedures en eens te doen wat echt in het belang van de veiligheid en het welzijn van de kinderen is.

Tot nog toe heb ik namens en op verzoek van TV mij telkens enkel tot de voogd en u gericht. Daarbij TV ook ondersteund in andere stappen. Maar kennelijk helpt dit niet. Ik ga dan ook na welke stappen er buiten Jeugdzorg om gezet kunnen worden om nu eens wel wat te bewerkstelligen. Want dat uw organisatie sinds de OTS in november 2015 bij voortduring heeft gefaald, is mij uit de correspondentie onderhand wel duidelijk.

Met vriendelijke groet,

LO

Geachte hr LO,

Deze week heb ik kennis genomen van uw berichten. Met betrekking tot de inhoudelijke vragen zal de jeugdzorgwerker reageren naar mevrouw Verstegen. Ik reageer op het laatste deel van uw bericht. Uiteraard respecteer ik dat mevrouw Verstegen vooralsnog zich richt tot de jeugdzorgwerker en ondergetekende. Ik betreur het dat dit niet leidt tot een mate van tevredenheid bij mevrouw Verstegen.

Mocht u namens of met mevrouw TV nadere stappen willen ondernemen, dan respecteer ik ook dat. Zoals u waarschijnlijk bekend staat op de website www.jeugdbeschermingbrabant.nl de klachtprocedure nader uitgelegd. Cliënten en belanghebbenden van Jeugdbescherming Brabant maken ook vaak gebruik van de ondersteuning van Zorgbelang.

Dit schrijven stuur ik per brief in cc naar mevrouw Verstegen.

In de verwachting u voldoende te hebben geïnformeerd,

Met vriendelijke groet,

GS

Van: LO

Verzonden: vrijdag 27 januari 2017 11:11

Aan: GS, TV

Onderwerp: Functioneren voogd G. Tamo

Geachte heer GS,

Ik ben uitermate verbaasd door de onderstaande mail van de voogd naar de advocaat van Vader. In de eerste plaats: is dit überhaupt wel zijn taak? En zo ja, waarom heeft hij wel tijd om binnen enkele dagen zijn straatje proberen schoon te vegen en op geen enkele wijze zorg te dragen voor adequate ondersteuning in de bescherming van kinderen en moeder? Sterker nog, nog steeds geen inhoudelijk vervolg gegeven heeft op de volstrekt aanmatigende mail van 19 januari jl. (zie hieronder)? Laat staan de overige vragen die in de afgelopen periode zijn gesteld en waar geen enkele inhoudelijk reactie op is gekomen. Welk belang denkt hij te dienen, nu TV, aan wie de verantwoordelijkheid voor de zorg voor haar kinderen door de rechter is toegewezen, via juridische weg de door deskundigen noodzakelijk geachte diagnostiek en behandeling wil bewerkstelligen? En is bij het verzenden van de mail aan de advocaat van vader überhaupt de veiligheid van moeder en haar kinderen in overweging genomen?

Voorts is deze berichtgeving exemplarisch voor de uitermate dubieuze houding van de voogd. Op welke grond en met welke deskundigheid denkt de voogd een medische verwijzing van de huisarts (die de gezinssituatie al jaren kent) voor diagnostiek ten behoeve van verdere behandeling in de wind te slaan? Deze verwijzing heeft plaatsgevonden na de uithuisplaatsing.

Waarom heeft de voogd zich in de afgelopen negen maanden zich op geen enkele wijze verdiept in het dossier, omdat daaruit blijkt dat N vertrouwen heeft in de aanpak dan Pontifix, juist omdat het haar heeft gebracht waar zij nu staat? Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat de voogd hier gestuurd wordt door de vader, dan wel diens advocaat, die juist geen belang heeft bij deze gespecialiseerde hulpverlening, omdat daarmee hij als voornaamste oorzaak van deze problematiek wordt ontmaskerd. TV eist daarom inzage in alle cliëntdossiers. Wij wachten een spoedige afspraak hiervoor af.

Kennelijk gaat de voogd volstrekt voorbij aan de traumaverwerking van de kinderen en moeder.

Moeder en kinderen dienen ondersteuning te krijgen van slachtofferhulp en daarmee blijvend perspectieven op bescherming, erkenning en zelfredzaamheid, als erkend wordt dat hetgeen de huisarts vermoed juist is: alle vier ernstig getraumatiseerd.

Waarom heeft de voogd in de afgelopen 10 maanden niets ondernomen in het organiseren van de juiste hulpverlening voor kinderen en moeder als hij dat zo belangrijk vindt? Sterker nog, waarom heeft hij geen actie ondernomen op het continu overschrijden van de voorwaarden van vader in de door Jeugdzorg opgelegde voorwaarden? Waarom heeft hij geen navraag gedaan bij de huisarts over de zelfstandige afmelding van vader bij het DOK en over het feit dat hij zijn psychologe dicteerde wat zij in de brief naar de huisarts moest schrijven?

Ten aanzien van de mail die op 19 januari jl. door de voogd naar TV is verzonden, merk ik op dat wederom in strijd met de gemaakte afspraak wordt gehandeld door buiten moeder om een afspraak te plannen met Kompaan & De Bocht, zonder dat het doel en resultaat daarvan duidelijk wordt. Dit terwijl eerst de hulpvraag van TV en haar kinderen met haar zou worden besproken, in aanwezigheid van een derde. Dit terwijl uit het dossier overduidelijk blijkt dat eerdere -

gezamenlijke- trajecten bij deze instelling zijn mislukt door de weigering van vader en er geen vertrouwen is in de aanpak. Het drangmatig karakter van de voogd is in deze derhalve buiten alle proporties!

Daarvoor is ook in strijd met de afspraak op 9 december 2016 getracht een afspraak met TV en de huidige gezinsmanager te maken. De Gezinsmanager heeft zelf contact opgenomen met TV, nadat De Gezinsmanager ook in de richting van Jeugdzorg de zorg zijn uitgesproken over het gebrek aan regie en actie. Voor alle duidelijkheid: sinds het gesprek op 9 december is er geen enkel mondeling contact geweest door de voogd met TV.

Door het optreden van de voogd heeft hij zijn geloofwaardigheid onderuitgehaald. Ik kan niet anders dan tot de conclusie komen dat deze voogd niet berekend is op zijn taak, zijn bevoegdheden verre te buiten gaat en per direct van dit gezin afgehaald dient te worden om nog meer schade te voorkomen. Ik adviseer TV en ik vraag u hierbij, heer Stoop, met grote nadruk deze voogd met onmiddellijke ingang van dit dossier af te halen.

Ik ondersteun TV bij het indienen van een klacht bij de klachtencommissie, die vandaag nog wordt verzonden. Daarbij ben ik op dit moment ook bezig om buiten Jeugdzorg – zo nodig tuchtrechtelijk-aandacht te vragen voor dit continu falen, waardoor een gezin onderuit wordt gehaald en ieder perspectief wordt ontnomen. Maar dit staat los van deze dringende oproep.

In afwachting van een spoedige reactie.

N.B. ik schrijf deze mail omdat TV vanwege dit falen van de voogd hier niet toe in staat is.

Met groet,

LO